

СВЕТО БЛАГОВЕЩЕНИЕ

Из Акатист на св. Богородица, Икос 8:

*Радвай се ти, която събра в едно противоположното;
радвай се ти, която съчета девството и раждането!
Радвай се ти, чрез която се прости престъплението;
радвай се ти, чрез която се отвори раят!
Радвай се, ключе, на Христовото царство;
радвай се надеждо на вечните блага!
Радвай се, Невесто невестна!*

В шестия месец след като архангел Гавриил възвестил на свещеник Захария за рождението на свети Йоан Предтеча, същият Божий вестител бил пратен в Назарет при Дева Мария. Тая преблагословена Дева била сгодена за един благочестив човек, на име Йосиф, който произлизал, както и тя, от рода на цар Давид.

Ангелът се явил при пресветата Дева и казал: “Радвай се, благодатна! Благословена си ти между жените!” Смирената Дева се смутила от тия думи. Но ангелът продължил: “Не бой се, Марие, понеже ти намери благодат у Бога! И ето, ти ще заченеш в утробата, ще родиш Син, и ще Го наречеш Иисус. Той ще бъде велик и ще се нарече Син на Всевишния; и ще Му даде Господ Бог престола на отца Му Давид; и ще царува над дома Яковов навеки, и царството Му не ще има край.” Пресвета Дева казала на ангела: “Как ще бъде това, когато аз мъж

не познавам?” — Ангелът ѝ отговорил: “Дух Светий ще слезе върху тебе и силата на Всевишния ще те осени. Затова и Светото, Което ще се роди от тебе, ще се нарече Син Божий.”

След това ангелът възвестил също така на пресвета Дева за радостта, обещана на сродницата ѝ

Елисавета, която скоро трябвало да роди син. “Ето рабинята Господня — казала Мария, — нека ми бъде по думата ти?” Ангелът си отишъл, а светата Дева се отправила в планинската страна, при сродницата си Елисавета, която се изпълнила с Дух Светий и я приветствала, наричайки я майка на Господа.

Пресвета Дева била, както е известно, дъщеря на благочестивите старци Йоаким и Анна, които още от рождението ѝ я били посветили Богу. Когато станала на три години, те я завели в храма. Скоро след това те умрели. А пресвета Дева Мария, като останала под напътствието на свещенослужителите, постоянно се намирала в храма, молела се и чела Свещеното Писание.

Преданието говори, че когато светата Дева навършила годините, в които според юдейския обичай девойките встъпвали в брак, първосвещеникът ѝ обявил, че не може повече да остава в храма и че тя трябва да си избере съпруг.

Но пресвета Дева Мария отговорила решително, че била посветена от родителите си и сама се посветила Богу, затова тя трябва завинаги да остане девойка. А в Юдея нямало обичай доброволно някой да избира безбрачен живот за служене Богу и затова, за да не се наруши общоприетият обичай, свещениците сгодили Мария за един благочестив старец, на име Йосиф, далечен неин родственик, който трябвало да я пази.

Пресвета Дева Мария, като минала в дома на праведния Йосиф, водела скромен живот; занимавала се с ръкоделие и споделяла домакинските грижи с дъщерите на Йосиф.

Гласът ѝ не се чувал в празни и шумни разговори; тя била кротка и мълчалива; най-голяма радост за нея било четенето на свещените книги.

Като изучила пророчествата, тя знаела, че е близко дохождането на Месия – Христос. В пророчествата на Исаия тя чела, че Месия трябва да се роди от Дева (Ис. 7:14), и от все сърце желала да види тая благочестива Дева и да стане макар последна робиня на тая, от която ще се роди Спасителят на света.

И ето, тя сама трябвало да бъде Майка на Сина Божий!

Пресвета Мария със смирение и неописана радост приела тая блага вест: “Душата ми величае Господа – отговорила тя на Елисаветиното приветствие – и духът ми се зарадва в Бога, Спасителя мой, защото Той милостно погледна смирението на рабинята Си, защото ето, отсега ще ме облажават всички родове; загдето Силният ми стори велико нещо, и свето е името Му; и Неговата милост е от род в род за ония, които Му се боят.”